

Dobrovolníci v NO

program *Pět P*

KŘESADLO 2004

ČASOPIS DOBROVOLNICKÉHO CENTRA
V ÚSTÍ NAD LABEM

nulté číslo

Mezinárodní den dobrovolníků

OBSAH ČÍSLA

- 1 AKTUÁLNĚ 5. prosinec - Mezinárodní den dobrovolníků?
První kurz koordinátorů
- 2 Křesadlo - cena pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci *Lucie Sroková*
- 4 ZASVĚCENĚ Dobrovolníci v neziskových organizacích - příležitosti a bariéry *Jiří Tošner*
- 6 OTEVŘENĚ Tajemství barev *Martin Trousil*
- 8 SEZNAMTE SE Lenka Černá
- 10 PŘEDSTAVUJEME Program Pět P aneb Přátelství, Pomoc, Prevence, Podpora, Péče *Lucie Křivská*
- 11 BYLO NEBYLO / ANKETA
- 12 O NÁS

Vážení a milí čtenáři,

právě máte možnost pročit se nultým číslem časopisu Dobrovolnického centra (DC) v Ústí nad Labem, které vychází k pětiletému výročí působení našeho sdružení. Nejprve ve městě Ústí nad Labem, po třech letech v Ústeckém kraji a nyní již vybranými aktivitami v kraji Karlovarském a Libereckém. Zároveň je vydání tohoto čísla i jakousi oslavou Mezinárodního dne dobrovolníků 5. prosince. Časopis bude vycházet pravidelně jednou za tři měsíce, tedy první číslo bude vydáno v březnu 2005.

Pro nás, zaměstnance Dobrovolnického centra, je časopis novým médiem, skrze které Vás můžeme informovat o nejrůznějších našich aktivitách, zároveň však i médiem, skrze které bychom rádi poukazovali na širší společenský význam naší činnosti.

V jednotlivých číslech Vám například budou představovány konkrétní projekty a programy nejen Dobrovolnického centra v Ústí nad Labem, ale i dalších českých i zahraničních organizací, které se dobrovolnictvím zabývají. Smyslem takového snažení je samozřejmě hlavně poukázat na šíři záběru konkrétních aktivit dobrovolníků. Konfrontace českých a zahraničních dobrovolnických projektů a programů pak možná posune hranice představ o možnostech působení.

Dále bychom Vám rádi v každém čísle představili jednu osobnost. Nabídneme rozhovory s lidmi působícími v sociální oblasti, s dobrovolníky aktivně zapojenými do některého z projektu či programu DC, s lidmi využívajícími služeb DC, s lidmi, kteří dobrovolnickou činnost finančně podporují a konečně i s lidmi, kteří třeba jen tiše podporují myšlenku dobrovolnictví. Každopádně bychom všemi rozhovory chtěli podnítit úvahy o dobrovolnictví a jeho hodnotách v každodenním životě nás všech.

Neméně významný bude bezpochyby i pohled do historie dobrovolnictví. Pokusíme se Vám historii dobrovolnictví představovat v jednotlivých číslech postupně od počátků až po současnost. Věříme, že tím odkryjeme základní motivace dobrovolné činnosti a že tím postihneme i společenský význam dobrovolnictví.

Všechny rubriky, včetně těch již výše zmíněných, pak bude vždy spojovat myšlenka dobrovolnictví obecně. Rádi bychom dosáhli určité konfrontace názorů a postojů, do které budou vtaženi lidé v dobrovolnictví aktivní, odborníci z oblasti psychologie, sociologie, sociální práce, filozofie, dále samozřejmě široká veřejnost.

Chceme, aby náš časopis podporoval dobrovolníky v jejich aktivitách a aby pomohl utvářet pozitivní názory

a postoje k dobrovolnictví široké veřejnosti. Dále samozřejmě chceme podpořit všechny organizace, které s dobrovolníky pracují. Budeme nejspokojenější, pokud se nám podaří oslovit všechny ty, kteří by rádi pomáhali, avšak o možnosti zapojit se jako dobrovolník do konkrétních projektů a programů vůbec neví.

Dovolte, abychom vás vyzvali ke spolupráci, a to již při hledání vhodného názvu časopisu, dále pak pro předložení návrhů kandidátů pro udělení ceny Křesadlo 2004 v Ústeckém kraji, zasílání příspěvků do rubrik a nebo návrhů jakýchkoliv doplňků či úprav pro budoucí podobu časopisu.

Věříme, že zde naleznete inspiraci a přispějeme tak ke kvalitnímu a smysluplnému rozvoji dobrovolnictví jako jedné z občanských ctností moderní české společnosti.

Přejeme vám a vašim blízkým příjemné prožití vánočních svátků a mnoho dobrého do roku 2005.

S pozdravem

Mgr. Lenka Černá
Předsedkyně Rady sdružení
Dobrovolnické centrum

Mgr. František Klepač
šéfredaktor

vydavatel
Dobrovolnické centrum o. s.,

Prokopa Diviše 1605/5
400 01 Ústí nad Labem
telefon/fax: 475 216 684
e-mail: dcul@seznam.cz
www.dcul.cz

redakční rada

Mgr. František Klepač (fank) - šéfredaktor, Mgr. Kamila Zinčenková, Bohdana Furmanová (ffibi), Jakub Michal (jal)

Tento projekt je podpořen z programu EU Phare 2002 - Dlouhodobá udržitelnost rozvoje občanské společnosti.

Nulté číslo časopisu mohlo být vydáno díky laskavé podpoře reklamní agentury CDL Design v Ústí nad Labem.

5. prosinec - Mezinárodní den dobrovolníků ?

V české kotlině málo známý a nepříliš propagovaný „světový svátek“, který byl vyhlášen v roce 1985 Valným shromážděním Organizace spojených národů jako Mezinárodní den dobrovolníků pro sociální a hospodářský rozvoj. Na webových stránkách OSN se možná jen trochu krčí na seznamu dalších významných dnů jakými jsou například Světový den televize (21.listopadu) nebo Mezinárodní den družstev (první sobota v červenci).

Večerní zpravodajství pátého prosince zaplavují informace o množství a estetickém ladění pobíhajících družstev Mikulášů, čertů a andělů. Informace o tom, že svůj den mají i lidé, kteří svůj volný čas, dovednosti a energii nezištně rozdávají tam, kde je třeba, chybí. Myslím si, že je potřeba alespoň chvíli popřemýšlet, o čem by oslava malého svátku velkých lidí měla být.

Maminkám v květnu nosíme kytičku. V Prvním červnovém dni děláme vše proto, aby děti měli radost a usmívali se. A pátého prosince? Po všech mikulášských nadílkách a divočení, třeba i druhý den, poděkujme dobrovolníkům za jejich činnost. Nic jiného než slovo a úsměv díky nepřispěje více k tomu, abychom si tento velký mejdan užili po celý další rok. *(jal)* ●

První kurz koordinátorů

Ve dnech 6. - 8. října 2004 proběhl základní kurz pro koordinátory dobrovolníků organizovaný Dobrovolnickým centrem (dále jen DC) Ústí nad Labem v Maxově u Sloupu v Čechách. Prvně se tak DC pustilo do proškolení těch, kteří se v organizacích postarají o koordinaci dobrovolnictví. Na výcviku se podílelo DC nejen organizačně, ale i lektorsky, a to v sestavě: Jana Beranová (koordinátorka pro rozvoj dobrovolnictví), Jakub Michal (koordinátor programů Rozvoj občanských ctností středoškoláků a Make a Connection - Připoj se), Bohdana Furmanová (koordinátorka programů Pro seniory a Dobrovolníci v nemocnicích) a PaedDr. Vladimír Šik z FSE UJEP, který s DC externě spolupracuje. V rámci rozvoje dobrovolnictví v celém Ústeckém kraji byl takový kurz nutností, neboť pro dobré fungování dobrovolnictví v organizaci je velmi důležité, aby tato uměla poskytnout potřebný servis. Kurzu se účastnilo 13 potenciálních koordinátorů z různých organizací Ústeckého kraje. Účastníci byli proškoleni vyčerpávajícím způsobem v základech dobrovolnictví, dále si prošli praktickými lekcemi Zákona o dobrovolnické službě, problematikou psaní projektů, diskutovalo se o praktických zkušenostech a na modelových situacích si prošli konkrétními způsoby jednání. V závěrečné besedě se ukázalo, že očekávání účastníků bylo naplněno. Vznesen byl i požadavek na navazující kurz, což je pro DC pochvalou a zároveň výzvou. Prozatím bylo pro absolventy kurzu uskutečněno setkání na diskusním klubu, které proběhlo 2. prosince 2004 v Dobrovolnickém centru. Pro další zájemce se plánuje tento kurz na květen 2005. *(fank)* ●

Křesadlo - cena pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci / Lucie Sroková

Již třetím rokem bude v Ústí nad Labem udělována cena Křesadlo. Jedná se o ocenění těch, kteří svůj volný čas věnují ve prospěch někoho druhého, bez nároku na finanční odměnu. Jsou to dobrovolníci, kteří pomáhají různou formou - svými zkušenostmi, pochopením, svou blízkostí a sdílností nebo fyzickou pomocí tam, kde je to třeba. Dobrovolníci jsou lidé, kteří tuto činnost vykonávají ze své dobré vůle a přesvědčení. Nemají často ani potřebu sdělovat to svému okolí. Stává se tak, že mezi námi žijí lidé, o kterých ani nevíme, že jsou dobrovolníky. Ve společnosti však hrají důležitou roli. A cena Křesadlo přispívá k tomu, aby tito důležití lidé byli oceněni veřejně.

Smyslem udělování Křesadla je především ocenit dobrovolníky, dále zviditelnit dobrovolnictví, vzbudit v lidech zájem o dobrovolnou činnost a respekt k těm, kteří ji vykonávají. Tuto ojedinělou cenu může získat fyzická osoba, která vykonává dobrovolnou činnost. O tom, kdo tuto cenu získá, rozhoduje odborná komise složená ze zástupců města, univerzity, neziskových organizací, médií, novinářů.

Poprvé se v Ústí nad Labem předávalo Křesadlo 4. února 2003. První slavnostní předávání cen Křesadlo 2002 zařídil primátor Statutárního města Ústí nad Labem, Mgr. Petr Gandalovič, který byl jedním z hlavních hostů večera. Nejenže osobně předal cenu jednomu z pěti dobrovolníků, ale večer také zahájil projevem o dobrovolnictví. Celou atmosféru slavnostního večera dokreslovaly prostory Obřadní síně Winstona Churchilla v Ústí nad Labem.

Od listopadu do konce ledna přicházely do Dobrovolnického centra návrhy na kandidáty, kteří by si zasloužili dostat ocenění Křesadlo 2002. V prvním ročníku se nám sešlo celkem 9 platných návrhů. Komise vybrala těchto pět dobrovolníků:

David Chytrý: Pomáhá v DD - Doběstice. Se seniory provádí drobná rehabilitační cvičení a tréninky paměti.

Ludmila Vondrušová: Pomáhá v SENIORCENTRU nejen svou milou přítomností, ale také sama šije různé pomůcky, lakuje židle, přesazuje květiny, připravuje občerstvení...

Martin Trousil: Dobrovolník v programu Pět P. Zajistil několik exkurzí, získává do programu další dobrovolníky, píše o programu články, zajišťuje přednášky...

Mgr. Anna Skalská: Věnuje se studentům, dětem, dospělým i seniorům. Působí jak v ústavech sociální péče, dětských domovech, Českém červeném kříži...

Petr Urban: Dobrovolník a instruktor ČČK - Křesadlo získal především za obětavou pomoc při povodních 2002.

Slavnostní předávání Křesadla 2002 sklidilo veliký úspěch a proto jsme se rozhodli, že tuto akci v příštím roce zopakujeme.

Druhým rokem udělovalo Dobrovolnické centrum Křesadlo dne 26. 2. 2004, opět ve slavnostních prostorách Obřadní síně Winstona Churchilla.

Oproti prvnímu Křesadlu 2002, které bylo určeno pouze pro ústecké dobrovolníky, bylo Křesadlo 2003 určeno pro dobrovolníky z celého Ústeckého kraje. Záštitu nad touto akcí proto také převzal hejtman Ústeckého kraje, Ing. Jiří Šulc.

Do Dobrovolnického centra přišlo celkem 20 návrhů na kandidáta pro Křesadlo 2003. Věkové rozmezí kandidátů bylo od 18 - 80 let. Hodnotící komise vybrala těchto šest dobrovolníků, kteří obdrželi cenu Křesadlo 2003:

Kateřina Tichá: Provádí třetím rokem canisterapii v SENIORCENTRU a denním centru pro seniory trpící alzheimerovou chorobou

Norberta Reháková: čtyři roky se dobrovolně věnuje seniorům, spolupracuje s protetickým oddělením Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem a DD Dobětice, kde vykonává canisterapii. Pomůže slovem, radou nebo činem.

Bohumír Čejka: Pomáhá v hospici od roku 2002. Po celý rok pečuje o úpravu okolí hospice.

Petra Stejskalová: Pomoci po povodních věnovala 73,5 h. svého volného času, 2x v týdnu se věnuje romským dětem, organizuje pro ně sportovní odpoledne apod...

Rudolf Ondruš: Je dobrovolníkem Římskokatolické farnosti Rumburk, kde např. pomohl zrealizovat živý Betlém, věnuje se dětským dnům, stará se o staré a postižené lidi...

Luděk Honzík: Už několik desítek let je dobrovolným trenérem atletiky v Mostě. Jeho svěřenci dosahují výborných výkonů.

Slavnostní večer se nesl ve znamení díků. Předávající děkovali dobrovolníkům za jejich činnost i životní postoj, který dobrovolnictví představuje, díky dobrovolníků směřovaly především do organizací, ve kterých působí a které je na cenu nominovali.

Po předání všech Křesadel následoval přípitek a neformální rozhovory u rautu, které byly také dokladem toho, že se mimo jiné podařilo propojit neziskový a komerční sektor. O příjemném večeru svědčila nejen pohoda a úsměv na tvářích přítomných, ale také slova, kterými večer zhodnotil hejtman Ing. Jiří Šulc: „Tolik hezkých chvil už jsem nezažil dlouho. V politice se to stává jednou, dvakrát do roka. Díky pořadatelům této akce.“

Pokud víte o někom, kdo by si ocenění Křesadlo 2004 zasloužil, neváhejte využít naší výzvy, která je otištěna na zadní straně, a pošlete své návrhy do Dobrovolnického centra. Formulář pro návrhy si můžete stáhnout na webových stránkách DC - www.dcul.cz. Letos budeme udělovat 8 Křesadel.

Zasvěceně

Rubrika *Zasvěceně* by měla podporovat odbornou informovanost v oblasti dobrovolnictví. Budeme proto oslovovat odborníky z oborů, které mají k dobrovolnictví blízko. Rádi bychom zde prezentovali zasvěcené úvahy psychologů, filozofů, sociologů nebo odborníků působících v oblasti sociální práce. Nejde nám o odborné studie, ale o názory, které mohou rozšířit obzory uvažování o dobrovolnictví. Dnešní příspěvek je z pera PhDr. Jiřího Tošnera, předsedy o. s. Hestia - Národního dobrovolnického centra. Zabývá se zde mýty o dobrovolnictví, jež je potřeba v mnoha ohledech uvést na pravou míru.

(fank)

Dobrovolníci v neziskových organizacích - příležitosti a bariéry / Jiří Tošner

I. Mýty o dobrovolnictví

Kromě hlavních cílů své činnosti rehabilitují neziskové organizace po roce 1989 také dobrovolnictví, jednu z občanských ctností, která je v řadě zemí světa považována za samozřejmou součást občanského života. Je třeba poznamenat, že dobrovolnictví má v českých zemích bohatou tradici. Jeho kořeny sahají až do národního obrození a následně i do období prvního československého státu po roce 1918, kdy dobrovolné organizace a spolky významně ovlivnily sociokulturní úroveň mladého českého státu.

Zároveň ale platí, že v současnosti je částí naší společnosti dobrovolnictví chápáno buď jako něco co mělo odejít spolu se socialismem, nebo jako něco, co se hodí leda pro osamělé a zakomplexované lidi, kteří si tím léčí svoje pocity viny.

Proto bych se rád pokusil o vyvrácení několika mýtů a naopak zdůraznil principy, na základě kterých může dobrovolnictví nejen pomáhat potřebným, ale zároveň přispívat k mravní obrodě národa.

Za prvé - dobrovolnictví není obět. Jako konkrétní příklad mohu uvést závěr průzkumu charakteristik dobrovolníků provedeného v Domově sv. Karla Boromejského v Praze-Řepích v roce 2000. Ukázalo se, na rozdíl od očekávání, že motivace dobrovolníků, docházejících do domova, který je ve správě Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského, není především náboženská. Ukázalo se, že dobrovolníci nejsou lidé s nenaplněným volným časem nebo chybějícími rodinnými vazbami, ale jako nejlepší dobrovolníci se jevíli humanisticky orientovaní jedinci, sociálně integrovaní a angažovaní v mnoha dalších aktivitách. Toto zjištění není náhodné a naše zkušenost ho jen potvrzuje.

Za druhé - dobrovolnictví není zcela zadarmo. Nejprve se sluší říci, že zde nehovoříme o dobrovolnictví typu: „Dnes já tobě, zítra ty mně“, kterému můžeme říkat přátelská či sousedská výpomoc. Tato forma vzájemné dobrovolné pomoci zde byla, je a bude postavena na dobrých vztazích mezi lidmi v domě, ulici či obci, tedy v přirozené komunitě. Zabýváme se zde veřejně prospěšným dobrovolnictvím, kdy lidé nabízejí svůj čas a energii, aniž by očekávali „oplátku“. Toto dobrovolnictví lidé nabízejí buď prostřednictvím dobrovolnických center, nebo se obrátí na nejbližší organizaci, kde se mohou uplatnit.

Příklad dobře koordinované dobrovolné pomoci jsem viděl v pečovatelského ústavu ve městě Driebergen

v Holandsku, jež má necelou stovku klientů, většinou ležících a chronicky nemocných, o které se stará necelá stovka placených zaměstnanců (část z nich na částečný úvazek) a kterým pomáhají téměř dvě stovky dobrovolníků. V ústavu pracuje placený koordinátor dobrovolníků na celý úvazek a dostalo se nám přesvědčivých důkazů, že jeho přítomnost je zde zdůvodněna a jeho mzda je dobře vynaložena a bohatě vyvážena činností dobrovolníků, jak z pohledu odpracovaných hodin, tak z pohledu kvality péče.

Za třetí - dobrovolnictví není amatérismus. Zní to možná paradoxně, ale aby byla dobrovolná pomoc účinná, je potřeba její efektivní organizování. Dobrovolnictví ve světě dosáhlo takového rozsahu, že se vytvořil nový obor - management dobrovolnictví. Dobře připravený dobrovolnický program může zvýšit nejen výkonnost, ale i profesionalitu neziskové organizace a při tom nic neubírá z tvořivosti a spontaneity dobrovolníků.

Naše zkušenost je ale taková, že stále chybí dostatek dobře připravených míst pro dobrovolníky v organizacích. Naopak lidí, kteří chtějí jako dobrovolníci pomáhat začíná přibývat, z našeho pohledu je jich dokonce hodně.

Za čtvrté - dobrovolníci nejsou levná pracovní síla. V posledních letech, tak jak se přece jen o dobrovolnictví dozvídá více lidí, se stává, že se na nás jako na dobrovolnické centrum obrátí zástupce organizace s tím, ať jim na určitý den pošleme určité množství dobrovolníků, protože je potřebují naléhavě na to a ono. Dobrovolná pomoc ale nemůže být předepsána, musí vyvěrat z potřeb a motivace dobrovolníků, zaměstnanců i vedení organizace a musí respektovat potřeby klientů či charakter služeb, které organizace poskytuje. Na druhé straně je několik málo omezení, které limitují činnost dobrovolníků. Mezi ně patří zásada, že dobrovolník by neměl nahrazovat práci profesionálů a dále že by neměl dělat činnosti, do kterých se nikomu nechce. Objednat si dobrovolníky jako předem připravený a hotový nástroj - o tom dobrovolnictví není.

II. O čem tedy dobrovolnictví je?

O profesionálním řízení - od roku 2001 vnímáme stále větší poptávku po metodice profesionálně řízeného a organizací podporovaného dobrovolnictví. Proto pravidelně připravujeme kurzy pro koordinátory dobrovolníků a nabízíme zájemcům konzultace a supervize. Vloni se uskutečnily tři výcviky pro koordinátory dobrovolníků, kterých se zúčastnilo více než 70 lidí. Výcviky jsou zaměř-

řeny na získání základních informací a orientaci v oblasti dobrovolnictví, na zmapování konkrétních organizací a jejich podmínek pro přijetí dobrovolníků, na přípravu jednotlivých kroků zavádění dobrovolnictví v organizaci.

Proč tolik trváme na profesionalitě dobrovolnictví? Vstup dobrovolníka do organizace představuje systémovou změnu v činnosti a také otevření se okolnímu světu. Tato změna nemusí být žádoucí a přijatelná pro všechny, kdo se v organizaci pohybují. Obavy zaměstnanců z nového a pro ně cizího prvku - dobrovolníka, který mezi ně vstupuje, mohou být vážnou bariérou dobrovolnictví. Slyšel jsem již opakovaně výpovědi zdravotních sester, či sociálních pracovníků o tom, jaké byly z počátku jejich obavy a jak by si již nyní svoje pracoviště bez dobrovolníků neuměly představit.

O komunikaci - dobrovolná pomoc nemůže být vnucena, vychází z motivace dobrovolníka, při respektování potřeb klientů či služeb. Vytváření nabídky činností pro dobrovolníky je trvalý a otevřený proces, nabídka se postupně rozšiřuje tak, jak si pracovníci troufnou dobrovolníky zapojit, jak jim to dovolí jejich zkušenosti a jak se mění a vyvíjí organizace. Při zvažování, jak začít organizovat dobrovolnictví, stojí na jedné straně míra spontaneity a tvořivosti dobrovolníků, a tedy jejich vlastní rozhodnutí, kdy a na co se soustředí. Na straně druhé stojí míra pravidel, kterým se dobrovolník musí podřídit, aby jeho činnost organizaci prospívala a nenarušovala její chod. Doporučujeme hledat rovnováhu mezi oběma přístupy.

Je jen několik málo omezení, které limitují činnost dobrovolníků. Mezi ně patří zejména zásada, že dobrovolník by neměl nahrazovat práci profesionálů a dále že by neměl dělat činnosti, do kterých se nikomu nechce. Někteří dobrovolníci mají své konkrétní představy již před vstupem do organizace. Jiní mají potřebu konat cokoli dobrého, ale nevědí, jak a kde mohou pomoci. S každým zájemcem je potřeba postupovat individuálně a mít na paměti jak jeho motivy a zájmy, tak i potřeby organizace. Dobrovolná činnost je proces, na kterém se podílí všechny zúčastněné strany, a není výlučně otázkou schopnosti koordinátora, ale celé organizace, jak přijme dobrovolnictví za své.

O vytváření hodnot - tam kde již dobrovolníci nějakou dobu působí, není pochyb o jejich přínosu. Do funkční organizace přinášejí dobrovolníci uvolnění, dobrou náladu a nové nápady. Dobrovolníci netvoří peníze, ale zvyšují hodnotu organizace.

Na příklad v nemocnicích či zařízeních sociální péče je dobrovolník spojnicí s vnějším zdravým světem, kontaktním mostem pro člověka v obtížné životní situaci, nositelem změny a tvůrčího přístupu k životu. Přináší pacientovi možnost tvorby, což je jedna z nejpřirozenějších univerzálních psychofyziologických aktivit, která má významný vliv na utváření lidské bytosti bez ohledu na její věk, zdraví, situaci, sociální postavení, profesi, vzdělání, rasu, pohlaví.

O spontaneitě a tvořivosti dobrovolníků - vytváření nabídky činností pro dobrovolníky je trvalý a otevřený proces, nabídka se postupně rozšiřuje tak, jak si pracovníci troufnou dobrovolníky zapojit, jak jim to dovolí jejich zkušenosti a jak se mění a vyvíjí organizace. Na celosvětové konferenci o dobrovolnictví v Amsterdamu v lednu 2001 zaznělo následující poselství: „Svobodně a dobrovolně zvolená aktivita a pomoc jsou tím, co činí z dobrovolníka nositele procesu změn ve společnosti. Jeho tvoři-

vá energie je silou, která pomáhá hledat a otvírat zdroje a možnosti nových řešení. Tím se stává mostem v procesu spolupráce mezi státem, komerčním sektorem a sektorem neziskových organizací.“

Zájem o dobrovolnictví dokládá stále se rozšiřující adresář neziskových organizací, které spolupracují v rámci Koalice dobrovolnických iniciativ. Její členy - dnes již 34 organizací z celé ČR - spojují společné programy nebo činnost dobrovolnických center. Metodika dobrovolnictví je také náplní projektu PHARE 2000 „Zvýšení profesionality nevládních neziskových organizací v oblasti dobrovolnictví“, kterého se účastní osm členů Koalice jako partneři a řada dalších jako přidružené organizace.

1. ledna 2003 vstoupil v platnost zákon o dobrovolnické službě. I když se tento zákon teprve uchází o svoje místo v našem životě a bude se zatím týkat jen menšího počtu dobrovolníků a jen vybraných druhů dlouhodobé dobrovolnické služby, je to přece jen první legislativní počín, kterým vzal stát na vědomí, že dobrovolná činnost má své místo ve společnosti.

Na závěr bych chtěl ocitovat několik vět z úvodu knížky o dobrovolnictví, kterou jsme v roce 2002 napsali s kolegyní Olgou Sozanskou: „Dobrovolnictví není obět, ale přirozený projev občanské zralosti. Přináší konkrétní pomoc tomu, kdo ji potřebuje, ale zároveň poskytuje dobrovolníkovi pocit smysluplnosti, je zdrojem nových zkušeností a dovedností a obohacením v mezilidských vztazích“.

NÁRODNÍ
DOBROVOLNICKÉ
CENTRUM

Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224872075 - 7
www.hestia.cz

Otevřeně

V této rubrice bychom chtěli dát prostor všem dobrovolníkům, kteří o sobě chtějí dát vědět ostatním čtenářům. Rádi bychom zde otiskovali vaše dopisy, vaše názory a zkušenosti, které s dobrovolnictvím máte. Budiž tedy tato rubrika otevřeným prostorem pro konfrontaci postojů, názorů, zkušeností. Dnes pro vás máme poetický příspěvek jednoho z dobrovolníků, který byl oceněn Křesadlem. Věříme, že jeho příspěvek bude nejen zajímavým čtením, ale i inspirací pro vaše příběhy. Jsme otevření všemu, proto neváhejte a napište nám na adresu DC nebo na e-mail: frantisek@dcul.cz (fank)

Tajemství barev / *Martin Trousil*

Všechny barvy skrývají nějaké tajemství. Nevěříte? Každý má jiný druh víry. Já věřím v tajemství života a s tím se snoubí tajemství barev. Všechny barvy mají své tajemství, černobílá a modrá jsou také záhadné. Modrou jakoby představoval vodní svět. Je tajemný možná tím, že z pohledu lidí takových, jakými jsou, je bez moderních vymožeností docela nepřístupný. A přesto mám pocit, jako bych ve svém životě donedávna žil zakletý do podoby vodního živočicha a proplouval v hlubinách tohoto světa - v hlubokých vodách sama sebe. Sice jsem odkrýval tajemství těchto vod souvisejících s tajemstvím života, ale ochuzený o možnost poznat ještě více. Na souši je totiž také život a docela pestrobarevný. To jsem však poznal teprve nedávno. Do té doby jsem jen občas vystrčil hlavu nad hladinu a pozoroval svět v černobílé podobě. Dobrovolnictví a dobrovolníci kamarádi mě naučili vidět více barev suchozemského světa a jejich pestrost.

Modrý svět je nádherný. Pod hladinou jsem se cítil bezpečný. Nad hladinou už méně a černobílá souš pro mě představovala vždy riziko a strach. Častěji jsem se ukrýval před tím černobílým světem a jen zřídka kdy překročil hranici mezi těmito světy, kterou tvoří vodní hladina. S vodou jsem si rozuměl, ale suchozemský svět jsem nechápal. Cítil jsem se v něm nejistě a zranitelně. Odmítal jsem více poznat jiné lidi - na souši i ve vodě. Možná jsem jim nedůvěřoval, ale mohlo to být způsobeno i mou plachostí. V tomto světě pro mě existovalo jen to špatné. A to také vlivem událostí, které se odehrávaly doma - tvrdá výchova, rozvod rodičů, nebo život s maminkou a jejím zdánlivě velkorysým, ale přitom psychicky narušeným přítelem. A náhle jsem po mé životní cestě přišel na rozcestí a mohl si vybrat kudy se budu ubírat dále. Zvolil jsem dobrovolnictví.

Představte si, že procházíte temným černobílým lesem a stále se ohlížíte za sebe, vedle sebe, máte strach ze stínů, které vrhají na zem stromy osvětlené úplňkovým měsícem. Nejste si jisti tím, kam jít. Najednou se objeví dvě světlušky, které vám ukazují cestu. A přibývá jich a je jich stále více a znenadání svítá a vy se ocitáte na louce plné pestrých barev. Už to není jen černobílá a také už nejen modrý svět, ale i jiné barvy. A kdo jsou ty dvě dobrosrdečné světlušky? Lenka Černá z Dobrovolnického centra a Ivana Vlčková z Fokusu. V té době Lenka coby koordinátorka a Ivana coby supervizorka Pět P - volnočasového programu pro děti z problémových rodin. Do Pět P jsem jako dobrovolník zapojený právě tři roky a po celou tu dobu se pravi-

delně i nepravidelně setkávám s malým chlapcem. Nemá totiž tátu. A neměl ani žádné kamarády. Tak dostal mě. Trávíme spolu náš volný čas - tvořením v keramické dílně, plaváním nebo v přírodě na výletech.

A co ty ostatní světlušky? To jsou lidé, s kterými jsem se seznámil na výcviku dobrovolníků a pak během mého dobrovolnictví. Spolu jsme objevovali mnoho nových barev. Napsali jsme projekt pro děti a získali z programu Make a Connection 40 tisíc korun na několik víkendových pobytů pořádaných v přírodě a jiné volnočasové aktivity. S jinými dobrovolníky jsme organizovali letní tábory a s dalšími třeba i sázeli stromečky nebo kosili chráněné louky. Změnil se můj život. Je více procítěný, plný přátel a nových možností. Velkou změnou je i studium sociální pedagogiky na vysoké škole. A tou největší snad objevení lásky.

Dobrovolnictví mi rozšířilo obzor. Podněcuje mě vyhledávat nové barvy. Vyrovnávám se zároveň s existencí černobílé. A v modrém světě se ocitám stále hlouběji, odkrývám další a další tajemství, dávám to do souvislosti s objevy na souši a sdílím toto s dalšími lidmi.

S dobrovolníky poznávám krásu barevného světa. Někteří už jiné barvy poznali dříve. A někteří z nich na tom byli podobně jako já.

Co znamená vidět jiné barvy než černobílou a modrou? Zjistit, že život není tak špatný. Zjistit, že stojí za to objevovat smysl života. Zjistit, že stojí za to ten smysl objevovat ještě s pomocí dalších lidí, blízkých a nejbližších, objevovat sama sebe, jiné lidi, blízké a nejbližší. Zjistit, že život stojí za to, aby se žil.

Dobrovolníci nejsou zcela výjimeční lidé a už vůbec ne žádní marťané. Dobrovolníkem může být vlastně každý člověk. Podle mého názoru je totiž dobrovolnictvím i dobrovolná pomoc mamince doma s umytím nádobí, nebo na ulici stařečkovi s překonáním silnice přes přechod. Dobrovolníci jsou spíše neobyčejní. Obyčej to je zvyk. To, co je zvykem v naší společnosti, je především starat se o sebe, o své vlastní. Připomíná to egoismus a tržní charakter naší společnosti. Přijímat co nejvíc, ale nic nedávat. Nejde o to rozdávat se a nic nepřijímat. Do toho bych věru nešel. Jde o to dávat a přijímat - to duševní, a přitom mít čas na sebe, svou rodinu a své přátele. Je to umění pomáhat bez očekávání materiální či finanční odměny, ale také i duševní - prestiže, že jsem dobrovolníkem, u lidí kolem mě, u lidí, u kterých mi to nějak pomůže. Ten, komu se pomáhá, totiž musí pro pomáhajícího být v každém případě cílem, nikoli prostředkem. V tom jsou dobrovolníci neobyčejní. Ne každý z dobrovolníků však toto zvládá. Naučit se to zcela a přijmout to vnitřně za své je podle mého názoru úkolem nás dobrovolníků všech.

Zjistil jsem, že jsem se už naučil znát více barev. A velkou radost mám, když můžu ty barvy ukazovat těm, kteří je ještě neznají nebo objevovat barvy, které ještě neznám, s někým druhým.

Odkryl jsem tajemství barev. Černobílá je důležitá pro to, abych se dokázal dívat na svět kritickým očima. Kdybych její tajemství nepoznal, nedokázal bych vidět, co se ve světě děje špatného. Ostatní barvy jsou důležité pro to, abych dokázal vidět na světě také to dobré. A modrá, barva hlubin, ta je důležitá pro mou duši, pro můj vnitřní svět, ale je dobré se do tohoto světa neuzavírat...

Lenka Černá

Mgr. Lenka Černá, ředitelka Dobrovolnického centra, je temperamentní mladá žena. Od roku 2000 se snaží se svými kolegy budovat centrum, které je v regionu naprosto jedinečné. O její houževnatosti svědčí fakt, že z malého centra, které na počátku realizovalo pouze dva tři projekty, se jí podařilo vybudovat stabilní neziskovou organizaci, která svými aktivitami pokrývá celý Ústecký kraj.

1. Kdy jste poprvé slyšela o dobrovolnictví?

Asi při konkurzu na koordinátora dobrovolnického programu Pět P v Centru komunitní práce (CKP). Do té doby jsem se o dobrovolnictví nezajímala a jako vystudovanou učitelku mě oslovila práce s dětmi. Druhou cílovou skupinu - dobrovolníky - jsem v počátku vnímala pouze jako prostředek poskytované služby. Jako koordinátorka Pět P jsem v CKP pracovala 2 roky. Tehdy se také ukázalo, že dobrovolníci jsou též skupinou, o kterou je třeba pečovat. A tak jsem postupně pronikala do podstaty dobrovolnictví, co to je dávat a dostávat. K tomu ještě dodám, že bez opory ve svém supervizorovi, který se staral jak o mě tak o "mé" dobrovolníky, bychom dobrou práci neodvedli.

2. Co vás vedlo k myšlence založit DC?

Právě během mého dvouletého působení v CKP se rodila myšlenka založení dobrovolnického centra buď jako střediska CKP nebo jako samostatné organizace. Ihned po založení DC v Ústí nad Labem jsem byla vyslána kolegy z HESTIA - Národního dobrovolnického centra v Praze na konferenci do Bratislavy, kde jsem teprve objevila možnou šíři záběru dobrovolnických center. V prvním roce tedy odstartovaly další dva programy - Rozvoj dobrovolnictví s cílem úzce spolupracovat s dalšími organizacemi v našem městě a oslovit širokou veřejnost a seznámit ji s myšlenkou dobrovolnictví. Druhým programem byl Pro seniory a ten běží dodnes.

3. Funguje DC tak jak jste si představovala?

Já myslím že ano. Kdybych měla jinou představu, tak bych za ní šla. Cestou se objevují zajímavé nabídky na spolupráci, realizaci programů a projektů a buď nás osloví a připojíme se k nim nebo jdeme dál. To je významný prvek dopadu působení nestátních neziskových organizací - jsou schopné rychle reagovat, nastartovat a pak také, je-li čas, aktivity ukončit, není-li o ně již zájem.

4. Dnes DC působí jako stabilní organizace, která své poslání bezproblémově naplňuje. Mohla byste nám říct, jak to bylo v začátcích?

Začínali jsme ve dvou místnostech, z nichž jedna byla klubovna programu Pět P. Byli jsme 3 a o všem jsme měli čas diskutovat, plánovat, vyměňovat si důležité informace. Dělali jsme spoustu chyb, avšak nechybělo nadšení, radost z dobrých výsledků, z každého nového dobrovolníka. Také náklady byly nízké a přesto nám připadalo, že hos-

podáme s hodně penězi. Dnes nás je osm, každý z nás je stará o konkrétní projekt nebo program. Spolupráce je více strukturovaná, já se sama již nemohu věnovat přímé sociální práci a starám se o zajištění finančních prostředků, psaní projektů a další vyjednávání ve prospěch našeho sdružení, dobrovolníků a dobrovolnictví jako takového.

5. Na jaké oblasti působení se zaměřujete? Projekty a programy, které vám fungují jsou cíleně vybrané? Sledujete nějak poptávku nebo je to o interním rozhodnutí?

Jak jsem již řekla, prvním organizovaným dobrovolnickým programem, ve kterém jsem začala působit jako koordinátorka, je program Pět P. Zde se věnuje 1 vyškolený dobrovolník starší 18ti let 1 dítěti ve věku 8- 15 let a tráví čas společnou činností. Dále se věnujeme již od počátku rozvoji dobrovolnictví v neziskových a příspěvkových organizacích, v uplynulých letech mohli zájemci docházet na diskusní kluby, nyní jsme zavedli 2x do roka specializovaný výcvik koordinátorů dobrovolníků. Některé z našich programů se specializují na dobrovolnictví v nemocnicích, rozvoj dobrovolnictví jako občanské činnosti na středních školách. Podle čeho se řídíme? Poptávka je jedna strana mince, druhá strana je odvislá od finančních prostředků. Zde je mým úkolem skloubit oba důležité aspekty a nalézt vhodné kompromisní řešení.

6. Určitě se setkáváte s otázkami ze strany veřejnosti, co vlastně DC je a co dělá? Jak v tomto smyslu veřejnost vnímáte?

Posláním DC je podpora a propagace dobrovolnictví napříč společností. A pokud si nás někdo vyhledá sám a zajímá se o naši činnost a aktivity, ráda se mu věnuji. Řada zájemců se na nás již obrací mailem, a to nejen z Ústeckého kraje. Veřejnost vnímám jako potencionální dobrovolníky, dále pak možné příjemce některých našich služeb, v čase budoucím třeba i přispěvatele pro sdružení. K širší informovanosti chceme v roce 2005 rozběhnout škálu seminářů s názvem Dobrovolnictví pro každého, které budou základním zasvěcením do problematiky zážitkovou formou. Cílem tedy bude více informovat a zasvětit než-li získat pro naše projekty a programy. Absolventovi nabízíme výbavu pro jeho start dobrovolnění ve kterékoliv oblasti. Tyto semináře budeme moci nabídnout i organizacím, kde školení proběhne ve spolupráci s jejich koordinátorem dobrovolníků přímo na půdě organizace.

7. Při své práci se neustále setkáváte se spoustou lidí. Na jedné straně ti, kterým poskytujete pomoc, na druhé straně ti, kteří jsou nadšení pomocníci, další skupinou jsou pak ti, kteří takovou pomoc jakkoliv podporují. Nejste z toho někdy vyčerpaná? Jak v tomto ohledu fungujete?

No, vyčerpaná někdy jsem. Dobříjí mě sportování a lenošení. A také moje kamarádky, se kterými se pravidelně setkávám. Mám svůj vlastní byt a to je moje oáza klidu. V létě bych chtěla podniknout nějakou delší cestu do zahraničí, to bych ráda. Když si nakreslím koláč mých radostí a starostí, tak stále je práce velkou radostí a malou starostí. Ráda propojuji lidi, souvislosti a aktivity ku společnému užítku a to mi práce v Dobrovolnickém centru nabízí. A také mě těší spolupráce s mými kolegy a externími spolupracovníky. Dohromady umíme odvést kus dobré práce.

8. Ovlivnila vaše práce nějak výrazně váš osobní život?

Bez této práce, lidí a zážitků, které jsem zde zažila, bych se asi nezačala zajímat o psychoterapii, mezilidské vztahy a spolupráci s veřejností. Nutno říci, že mi je 31 let a že jsem stále svobodná, což řada mých blízkých přičítá množství práce. Já si to ale nemyslím. Naopak jsem díky práci mezi milými a zajímavými lidmi.

9. Přemýšlíte o budoucnosti DC? Jak?

Teď jsme dlouze zvažovali nabídku pro přestěhování do zajímavých prostor, leč nakonec jsme se rozhodli zůstat. V současné době jsme kanceláře vybavili novými počítači a máme dostatečné technicko-administrativní zázemí. V létě jsme napsali projekt, jehož cílem je zřídit pobočku v Mostě, na výsledky zatím čekáme. V budoucnu bych si troufla i na malou pobočku v Karlových Varech, alespoň v začátku, než-li se postaví na svoje nohy a získáme partnera na Karlovarsku. A také jak bude fungovat, až zde nebudu já.

10. Máte nějaké velké přání, nesplněný sen, velký cíl či nějakou vizi?

Osobním cílem je potkat se s milým a příjemným mužem, se kterým budeme spolu rádi trávit chvíle. Jednou bych chtěla takový maličký domeček se zahrádkou, ráda se hrabu v hlíně a chybí mi to. A v nejbližší době trochu cestovat, kamarádka mě láká do Argentiny, kde nyní strávila 3 měsíce a ... láká mě to :-). *(fank)*

Program Pět P aneb Přátelství, Pomoc, Prevence, Podpora, Péče / Lucie Křivská

Program Pět P je českou alternativou amerického programu Big Brothers Big Sisters. Ten existuje v současné době ve 33 zemích světa a v USA je realizován již 100 let. V České republice funguje Pět P od roku 1996, zatím celkem v šestnácti městech.

Jde o volnočasový preventivní program určený pro znevýhodněné děti ve věku 8 - 15 let. Jeho principem je individuální vztah jednoho dítěte a jednoho dobrovolníka, dospělého člověka, kterému je alespoň 18 let. Tato dvojice se spolu schází vždy jedno odpoledne v týdnu a tráví spolu čas tím, co je oba baví. Mohou si povídat, jezdit na kole, chodit na procházky, zajít do kina, do bazénu, sportovat, hrát si se stavebnicí, číst knížky a podobně.

Cílem programu je navázat kamarádský vztah a jeho prostřednictvím působit na zlepšení životní situace dítěte, na vnitřní i vnější rozvoj jeho osobnosti. Tento vztah může mít pozitivní vliv na pohled dítěte na svět i na sebe sama, pomáhá mu poznávat nové a učí se také lépe komunikovat. Vlivem programu často dojde ke zlepšení jeho školních výsledků, ale i jeho chování k ostatním, často také zlepší svůj vnitřní postoj ke světu i k sobě, získá větší sebevědomí.

Někteří dobrovolníci, kteří se se svými malými kamarády schází alespoň půl roku, se s námi podělili o své názory. Ty jen dokazují efektivnost celého programu.

Renáta Š.: Veronika se během našeho ročního scházení zlepšila zejména v oblasti vztahu mezi ní a rodiči. Je zodpovědnější a známky ve škole jsou na normální úrovni. Má kamarády. Myslím, že má ve mně důvěru a říká mi problémy, které má.

Martin V.: Naprosto pohodový vztah založený na kamarádství velmi přínosný pro obě zúčastněné strany. Pozoruji zlepšení v oblasti všeobecného rozhledu a zájmu o možnosti budoucího uplatnění (studium, zaměstnání). Zlepšení je patrné i v oblasti mezikulturní tolerance.

Nezapomněli jsme se zeptat i rodičů zapojených dětí.

Paní B. P. (po 12ti měsících vztahu dítěte s dobrovolníkem): Spolupráce Martina a Vaší organizace je úplně skvělá. Dalibor má v Martinovi velký vzor a jeho zásluhou poznává okolí Ústí a mnoho dalšího. Jsem moc spokojená a přeji vám všem mnoho úspěchů a spokojenosti.

Paní P. D. (po 6ti měsících fungování dvojice): Jsem moc spokojená, všechno zlepšilo. Z Pavly je úplně jiný člověk, i ke mně má lepší vztah. Dříve to tak vůbec nebylo, dnes je pořád se mnou. Spíš se bojím, co potom. Už se z toho ale dostala natolik, že by snad neměl být problém.

V průběhu vztahu mají rodiče zapojeného dítěte i dobrovolník možnost konzultací s koordinátorkou a supervizorkou programu. Ty se snaží odborně zajistit spokojenost všech zúčastněných stran v programu Pět P. Řeší vzniklé situace ve vztahu a pravidelně se scházejí s dobrovolníky na společných setkáních, na nichž si dobrovolníci vyměňují vzájemné zkušenosti a nápady. Dobrovolník je na vstup do programu Pět P připraven dvoudenním speciálním výcvikem, zaměřeným na teoretické i praktické znalosti při práci s dítětem.

Program Pět P v Ústí nad Labem šestým rokem realizuje Dobrovolnické centrum a je podporován sdružením HESTIA - Národním dobrovolnickým centrem Praha, Magistrátem města Ústí nad Labem, SITEL, spol. s r. o. - zapůjčuje program automobil, Nadací Eurotel, Ministerstvem vnitra ČR, Ing. Jiřím Wagnerem a dalšími drobnými dárci.

anketa

Na tomto místě bychom vás, milí čtenáři, rádi vyzvali ke spolupráci. Vzhledem k tomu, že bychom rádi první číslo časopisu v březnu vydali pod názvem, který se bude líbit nejen nám, ale především vám, rozhodli jsme se vás do výběru toho nejvhodnějšího názvu zapojit formou malé ankety. Máme pro vás tři návrhy, které vzešly od nás, redakční rady.

Bylo nebylo

Na tomto místě bychom vás rádi seznamovali s historií dobrovolnictví v jakémisi seriálu. Úkol to nejpravděpodobněji nebude úplně snadný, neboť se sepisováním dějin dobrovolnictví v minulosti nikdo nezabýval. Možná snad proto, že dobrovolnická činnost byla tehdy tak běžnou součástí tehdejšího života, že nikoho ani nenapadlo takové aktivity zaznamenávat. Dalším důvodem, proč tomu tak může být, je ten, že až do 20. století nebylo dobrovolnictví nikdy nijak organizováno. Přesto věříme, že se nám podaří prameny vypátrat a seriál pro vás připravit. Důvodů, proč stojí za to se historií zabývat, je několik. Nejdůležitějším aspektem, který bychom rádi sledovali, jsou proměny v přístupu lidí k dobrovolné činnosti. Mentalita lidí se proměňuje napříč historií obecně. Lehce zaznamenatele jsou proměny životních hodnot, které vycházejí z aktuální společenské či politické situace dané doby. Obzvláště zajímavé by pak mohlo být sledování takových proměn vzhledem k dobrovolnictví. Vždyť už jen v naší době lze postihnout výrazné změny v přístupu k dobrovolnictví různých národů. Výrazně jinou společenskou půdu bude mít dobrovolnictví například ve Spojených státech, kde se k němu váže dlouhá historie. Zatímco v Česku je dobrovolnictví vlastně nový porevoluční pojem, v USA jde o tradiční jev. Zatímco v naší republice tvoří převážnou většinu dobrovolníků mladí lidé, povětšinou studenti středních a vysokých škol, ve Spojených státech absolutně největší procento dobrovolníků tvoří lidé střední generace. I toto je tedy fakt, který se bezesporu opírá o historii. Současná střední generace České republiky je poznamenána komunistickým režimem a k dobrovolničení zřejmě nemá žádnou motivaci, neboť pracovala „zadarmo“ dlouhá totalitní léta. To bychom ale předběhli několik dílů našeho seriálu. Věříme, že se nám podaří jednotlivé epizody z našeho historického seriálu podat zajímavě a šťavnatě. Pokud by někdo z vás, milí čtenáři, rád přispěl do rubriky Bylo nebylo, budeme samozřejmě rádi. (*fank*)

•

1. *Origanum*

- latinský výraz pro dobromysl.

2. *Bueno*

- mezinárodně známý výraz pro „dobrý“

3. *Docent*

- jako zkratka pro DObrovolnické CENTrum

4. ....

- místo pro vaše návrhy

Jestliže se vám některý z našich návrhů líbí, máte možnost pro něj hlasovat. Pokud máte jiný návrh, můžete nám ho navrhnout. Své hlasy či nové návrhy můžete zasílat e-mailem na adresu frantisek@dcul.cz, poštou na adresu Dobrovolnické centrum, o. s.; Prokopa Diviše 1605/5; 400 01 Ústí nad Labem nebo na webových stránkách www.dcul.cz.

Poslání a činnost Dobrovolnického centra

Občanské sdružení Dobrovolnické centrum vytváří a nabízí zázemí dobrovolníkům a propaguje dobrovolnictví jako přirozenou součást života společnosti.

- Spoluobčanům nabízíme prostor pro seberealizaci, vytváříme podmínky pro setkávání a komunikaci, podporujeme a rozvíjíme dobré mezilidské vztahy.
- Rozšiřujeme stávající nabídku služeb o cílené dobrovolnické programy, více, dále. Nabízíme semináře, konzultace a poradenství v oblasti managementu dobrovolnictví, dále realizaci a asistenci výcviků a supervizí dobrovolníků.
- Ve spolupráci s dalšími neziskovými organizacemi, státní správou, samosprávou, komerčním sektorem a veřejností rozšiřujeme nabídku sociálních služeb pro občany a informujeme o nich.
- Jmenovanými aktivitami se snažíme o přibližování, vzájemnou toleranci a respekt lidí různého věku, národností a vrstev.

Aktuální programy Dobrovolnického centra

Program *Rozvoj dobrovolnictví*

- zaměřený na veřejnost a neziskové organizace

Sociálně preventivní volnočasový program *Pět P*

- pro děti a mádež

Program *Pro seniory*

Program *Dobrovolníci v nemocnicích*

Program *Rozvoj občanských čtností středoškoláků*

Program *Make a Connection - Připoj se*

Projekt *Jak na fundraising?*

Projekt *Obdivuhodní senioři*

Kdo je kdo v Dobrovolnickém centru

Mgr. Lenka Černá lenka@dcul.cz
ředitelka, koordinátorka programu Pět P

Jana Beranová jana@dcul.cz
ekonomka, koordinátorka programu Rozvoj dobrovolnictví

Bohdana Furmanová bohdana@dcul.cz
koordinátorka programů Pro seniory a Dobrovolníci v nemocnicích

Jakub Michal jakub@dcul.cz
koordinátor programů Rozvoj občanských čtností středoškoláků a Make a Connection - Připoj se

Mgr. Lucie Sroková lucka@dcul.cz
PR, fundraiserka

Mgr. Lucie Krivská lucka.krivska@dcul.cz
koordinátorka programu Pět P

Mgr. Kamila Zinčenková kamila@dcul.cz
koordinátorka projektu Obdivuhodní senioři

Mgr. František Klepač frantisek@dcul.cz
koordinátor programu Rozvoj dobrovolnictví

Znáte někoho, kdo dobrovolně věnuje svůj čas a energii veřejně prospěšné činnosti?

KŘESADLO 2004

cena pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci.

**Svůj návrh zašlete
na adresu Dobrovolnického
centra
nejpozději do 31.ledna 2005.**

**V únoru 2005 bude cena
udělena osmi vybraným dobrovolníkům
Ústeckého kraje. Cenu předá hejtman Ústeckého kraje.**

Náležitosti návrhu:

- Stručná charakteristika a kontaktní údaje o navrhovateli (právnícká nebo fyzická osoba).
- Základní osobní údaje a kontaktní spojení na kandidáta ceny (fyzickou osobu).
- Popis činnosti kandidáta na cenu a hlavní důvody pro jeho navržení na cenu.
- Podmínkou udělení ceny je souhlas navrženého kandidáta se zveřejněním jeho jména a hlavního důvodu, proč byl na cenu navržen.

DEJTE O SOBĚ

VÍDĚT

CDL *Design*
reklamní agentura